

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 466. Qualiter procedendum contra infamatum de crimine negligentem se purgare canonicè ad infamiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

in sum. h. t. num. 3. Diaz. in pract. crim. can. c. 151. num. 7. nisi ab iis infamatus ipse pro purgatione instaret, aut scandalum publicum causatum per talem infamiam ab inimicis erram sedari aliter quam per purgationem canonicam, & dilui non posset. Arg. c. inter. h. t. Ad scandalum enim vitandum & tollendum receditur à jure communi. c. 2. de prescrip. c. 2. de novi oper. nunc. De cetero si certè constet infamiam ortam non esse ex probabilibus suspitionibus seu conjecturis, vel ab æmulis, aut ex alia injusta causa ortam esse, non est de illa curandum, nec ideo indicenda purgatio canonica etiam ad instantiam aliorum, nec Judex ex tali infamia procedere potest contra infamatum, Pirh. h. t. num. 11. cum Abb. nisi fortè ob importunitatem petentis indicatur purgatio, ut Idem cum Host.

3. Resp. Ad tertium: indici non debet purgatio, quando crimen est notorium, ita ut celari non possit, prout habetur c. cum dilectus. h. t. quia notoria non egent probatione, imò nec accusatio. ne. Arg. can. de manifest. 2. q. 1. c. ex evidentiâ. de accusat. Sed Judex ad impositionem pœnæ sine alia inquisitione ob solam notorietatem procedere potest. Menoch. de arb. cas. 166. num. 4. Farinac. pax. crim. q. 21. num. 11. neque indicenda, quando infamatus, aut graviter suspectus aliter convinci, & institutâ actione per testes aliòsque legitimos modòs crimen plènè probati, aut innocentia ostendi potest. c. si quis c. quoties. c. ex tuarum. c. inter h. t. cum purgatio sit introducta in subsidium aliarum probationum. Innoc. in c. nos inter. h. t. Sylv. v. purgatio num. 2. Decian. tr. crim. l. 5. c. 48. num. 10. De cetero licet in causis civilibus in defectum plènæ probationis reo, & quandoque etiam actori deferri possit juramentum, l. admonendi. ff. de jurejur. id tamen locum non habet in criminalibus, utpote in quibus, actore plènè non probante, reus est absolvendus. can. fin. §. sanè. 6. q. 5. l. absentes. ff. de penis. ita ut propterea accusator intentionem non nisi lemiplenè probans, si in probationis supplementum petat ad juramentum admitti, non audiatur, teste Claro §. fin. q. 63. num. 1. quin & verisimiliùs id etiam deferre non permittatur, ut Gonzal. in cit. c. fin. num. 9. nihilominus tamen si causa sit dubia, ad infamiam & scandalum tollendum per declarationem innocentie à crimine vel per promeritam hujus pœnam reo deferretur juramentum à Judice (præsertim Ecclesiastico, à quo vindicta sanguinis non exercetur) aurb. sed novo. c. de pœna Jud. qui malè judic. Masc. de prob. concl. 858. num. 39. E contra etiam post actam de delicto pœnitentiam locus est purgationi canonice, quia post pœnitentiam de facto remanet adhuc publica infamia, utpote quæ per pœnitentiam non tollitur. c. Euphemium §. hinc colligitur 2. q. 3. idèoque ad hanc tollendam necessaria est purgatio. Pirh. h. t. num. 18. not. 2. cum Gl. in c. fin. h. t. v. commisisse. & Abb. ibid. n. 2. not. 3.

Quæst. 466. Qualiter procedendum contra infamatum de crimine, negligentem se purgare canonicè ab infamia?

Resp. Priùs inquisitio fieri debet ab Episcopo contra infamatum de infamia, quam super veritate criminis. c. qualiter. c. cum oporteat. Abb. in c. si quis h. t. num. 1. Pirh. h. t. num. 23. Dein, si accusator adsit, non debet infamato indici purgatio, cum ea sit subsidiaria, nimirum si crimen

aliter probati non possit, cit. c. si quis. h. t. Abb. ibid. num. 1. not. 2. Indictâ purgatione, tamdiu suspendendus ab officio, donec legitimè se purgaverit, Abb. l. c. Pirh. num. 24. non tamen regulariter suspendendus à beneficio, priusquam deficiat in canonica purgatione, nisi propter enormitatem criminis aut grave scandalum imminens. Gl. in c. presbyter. 2. q. 5. v. suspendatur. Abb. l. c. not. 2. Porro dum proceditur per viam inquisitionis, & crimen non est plènè probatum, reus non est simpliciter absolvendus, sed potest compelli ad purgandum se, si remaneat publica infamia vel grave scandalum etiam sine infamia, vel vehemens suspicio; nam ob hæc tria indici potest purgatio, ita ut quodlibet eorum sit sufficiens ad eam indicendam. c. inter. h. t. & ibi Host. & Abb. Antequam verò suspendatur ab officio, & ei indicatur purgatio, si quis infamatus de delicto successivo, quia v. g. detinet in domo mulierem suspectam, necessariò præcedere debent admonitiones, in c. 2. h. t. præscriptæ, cum possit se emendare abstinendo ab actibus suspectis &c. si autem delictum est momentaneum, sive transiens, de quo infamatus, v. g. homicidium, furtum, &c. præmittendæ non sunt dictæ monitiones, cum sint frustraneæ, nec fieri debet suspensio ab officio, sed Judex statim infamato indicere potest purgationem, quam si præstet, est absolvendus, si in ea deficiat, condemnandus, & puniendus tanquam convictus, nisi delictum sit enorme vel grave, scandalum in populo imminet, tunc enim potest suspendi ab officio, donec se purgaverit, juxta cit. c. 2. imò & à beneficio, cit. c. inter. h. t. quod si fecerit, sublata suspensione absolvendus est, juxta c. ex tuarum. h. t. aliàs condemnandus, ut dictum, quòd autem juxta c. inter. dicatur, præstitâ purgatione remanere suspensionem ab officio, licet censeant communiter D. D. id speciale esse in crimine hæresis. Abb. tamen in cit. c. inter. num. 3. inquit, id non esse speciale huic delicto, sed remanere suspensionem loquendo universim, quandocunque infamatus malè vivendo per actus illicitos & jure reprobatos, v. g. per nimiam familiaritatem cum hæreticis, qui est casus cit. c. inter. dedit causam infamie & publici scandali, ut si præcedentes illi actus illiciti: ita Pirh. n. 25. in fine.

Quæst. 467. Quisnam sit effectus purgationis canonice tam legitimè, quam perperam factæ, & quæ hujus pœnæ?

1. Resp. Ad primum: hujus purgationis legitime factæ effectus præcipuè sunt tres. Primus; quòd eà perfecta infamatus sit absolvendus à suspensione ab officio & beneficio, si ea propter criminis objecti vel ex eo ortæ infamie aut scandali gravitatem ab initio inflicta. c. ex tuarum. & c. licet. h. t. Sylv. v. purgatio. num. 7. Secundus, quòd sine mora sit absolvendus ab ipso crimine objecto, & declarandus innocens, inque statum pristinum restituendus, can. habet. & c. Mennam. 2. q. 5. Tertius; quòd vir boni testimonii declaretur. cit. c. ex tuarum, atque ita redintegretur honor & æstimatio apud homines, præsertim in crimine successivo, sed vitam bonis moribus ornet, ita ut ea suspicio omnis ex hominum proborum & honestorum mentibus deleatur, cit. c. inter. in fin. Sylv. l. c. Farin. pr. crim. q. 194. n. 44. His additur ab aliis quibus quartus effectus, quòd de eodem crimine accusari amplius nequeat, de quo speciatim, q. seq. 2. Resp.